

กษัตริย์แห่งราชวงศ์โมินาร์ชสิ้นพระชนม์ลงอย่างกะทันหัน!
องค์รัชทายาทลำดับที่หนึ่งยังคงหายสาบสูญ
หรือ...แท้จริงแล้วพระองค์อาจตั้งใจที่จะหายตัวไป
ด้วยไมยินดีที่จะสืบทอดราชบัลลังก์ต่อจากพระบิดา
ทว่า...องค์ราชินียังคงไม่ละความพยายามที่จะตามตัวเขา...
'องค์รัชทายาทลำดับที่หนึ่งแห่งราชวงศ์โมินาร์ช!!!'

บทนำ

*It may take only a minute to like someone,
only an hour to have a crush on someone
and only a day to love someone
but it will take a lifetime to forget someone.*
เราอาจจะใช้เวลาเพียงชั่วนาทีที่จะชอบใครสักคน
เพียงชั่วโหม่งที่จะนี้กรักใครสักคน
และเพียงชั่ววันที่จะรักใครสักคน
แต่...เราอาจต้องใช้เวลาทั้งหมดของชีวิตในการลืมคนคนนั้น

บ้านประจำตระกูลศาสตรานันท์เป็นมรดกตกทอดที่ส่งต่อมายัง
ทายาทรุ่นลูกที่เหลืออยู่เพียงแค่สองคนเท่านั้น... ซึ่งก็คือ 'ไมเนอร์' และ
'มิวนิก' พี่ชายต่างบิดาของเขาที่ตอนนี้ไม่ได้พักอาศัยอยู่ที่บ้านหลังนี้มากกว่า

สิบห้าปีแล้วด้วยเหตุผลสำคัญบางประการที่จำต้องปิดเอาไว้เป็นความลับ และแม้ว่ามิวนิคจะไม่ได้มีสายเลือดของศาสตราจารย์ แต่เขาก็ยังคงใช้นามสกุลเดียวกับไมเนอร์ เพราะมิวนิคเองก็นับถือพ่อของไมเนอร์ เสมือนหนึ่งพ่อแท้ๆ ของตนเช่นกัน

ทุกวันนี้ไมเนอร์ซึ่งถือได้ว่าเป็นทายาทคนสุดท้ายของตระกูล ศาสตราจารย์จึงอาศัยอยู่กับ 'ลุงนาซเซอร์' ทนายความประจำตระกูลที่เขาให้ความนับถือเสมือนญาติผู้ใหญ่คนหนึ่งของเขาเพียงแค่สองคนเท่านั้น

นาซเซอร์เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และกิจกรรมโรงแรมของตระกูล ศาสตราจารย์ซึ่งมีสาขาอยู่ในต่างประเทศเสียเป็นส่วนใหญ่แทนพ่อแม่ของ ไมเนอร์ที่เสียไปตั้งแต่เขาอายุเพียงแค่ห้าขวบ

น้อยคนนักที่จะรู้ว่าในอดีต... นาซเซอร์คือหัวหน้าราชวงศ์ครักซ์ที่ได้รับ ความไว้วางใจสูงสุดจากกษัตริย์โมนาร์ช ทำงานรับใช้ราชวงศ์โมนาร์ช อย่างจงรักภักดีมาโดยตลอด

ทว่า...เหตุการณ์เมื่อสิบห้าปีก่อนก็ทำให้เขาตัดสินใจทิ้งตำแหน่ง หัวหน้าราชวงศ์ครักซ์และติดตาม 'เจ้าหญิงมีญา' ที่กำลังทรงพระครรภ์มา ยังประเทศไทยเพื่อคอยอารักขาความปลอดภัยให้พระองค์แทน

ภายในห้องหนังสือขนาดใหญ่... คุณชายคนเล็กของตระกูล ศาสตราจารย์กำลังนอนเอนกายอยู่บนโซฟาตัวยาว อ่านรายละเอียดงาน ชื่นใหม่ที่ได้รับมอบหมายจากสมาพันธ์ตัวเอ็กซ์ซึ่งเป็นหนึ่งในองค์กรลับ พิเศษของกรมตำรวจ

เสียงเคาะประตูดังขึ้น

เขาบอกอนุญาตให้คนที่อยู่ข้างนอกเข้ามาได้ ก่อนจะวางเอกสารใน มือลงบนโต๊ะและขยับตัวลุกขึ้นนั่งเมื่อเห็นว่าคนที่เปิดประตูเข้ามาคือลุง นาซเซอร์...

"คุณชายครับ ตกลงเรื่องที่คุณของโมนาร์ชติดต่อมา... จะให้ผม ตอบกลับทางนั้นว่ายังไปได้ครับ" นาซเซอร์เอ่ยถามอย่างเกรงใจ ด้วยรู้ดีว่า คุณชายคนเล็กของศาสตราจารย์ไม่ต้องการยุ่งเกี่ยวกับเรื่องภายในราชวงศ์

โมนาร์ชไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น

ที่ว่าดูเหมือนครั้งนี้จะหลีกเลี่ยงได้ยาก เพราะทางนั้นดูเหมือนจะไม่ยอมรามือง่ายๆ

"อันที่จริงทางนั้นเขาก็ควรจะตั้งยอมรับความจริงว่ามีวงกำลังพักรักษาตัวอยู่ ยิ่งไงก็กลับไปไม่ทันอย่างแน่นอน ทำไมเขาถึงไม่ยอมเข้าใจสักทีล่ะครับ"

"คืออย่างนี้นะครับคุณชาย ตามกฎมณเฑียรบาลของโมนาร์ช ถ้าองค์รัชทายาทไม่สามารถขึ้นสืบทอดราชบัลลังก์ได้ภายในระยะเวลาหนึ่งเดือนก็เท่ากับว่าเปิดโอกาสให้คนที่จ้องจะสุบราชสมบัติได้มีโอกาสสถาปนาคนของตัวเองขึ้นมาซะครับคุณชาย" ว่าจบเขาก็หยิบยื่นหนังสือกฎมณเฑียรบาลของราชวงศ์โมนาร์ชที่อยู่ในมือให้ไมเนอร์ และบอกให้เปิดไปดูหน้าที่เป็นเงื่อนไขเกี่ยวกับการขึ้นครองราชย์ขององค์รัชทายาท

-หน้า 477-

กฎมณเฑียรบาลแห่งราชอาณาจักรโมนาร์ช
หมวดที่ 4 ว่าด้วยการแต่งตั้ง - ถอดถอนองค์รัชทายาท
(ตัดมาเพียงบางมาตรา)

มาตราที่ 10 เงื่อนไขสำคัญในการขึ้นสืบทอดราชบัลลังก์ขององค์รัชทายาท

1. องค์รัชทายาทต้องมีคู่ครองและประกอบพิธีอภิเษกสมรสให้ถูกต้องตามประเพณีเสียก่อนจึงจะสามารถขึ้นครองราชย์ได้
2. หากภายในหนึ่งเดือนไม่สามารถหาผู้ที่เหมาะสมขึ้นมาสืบทอดราชบัลลังก์ได้ สำนักพระราชวังสามารถเสนอผู้ที่เหมาะสมขึ้นครองราชย์แทนได้โดยไม่ถือว่าเป็นการก่อกบฏ
3. องค์รัชทายาทจะต้องมีอายุครบ 20 ชันษาบริบูรณ์
4. องค์รัชทายาท...

"แต่หมอยืนยันมาแล้วว่าอาการของมิววิกต้องใช้เวลาพักฟื้นอย่าง

น้อยสามเดือนนะครับ"

"..."

"..."

"..."

นาชเซอร์นึ่งไปพักใหญ่เหมือนไม่แน่ใจว่าควรจะทำเรื่องนี้ออกไปดีหรือไม่ ทว่าสถานการณ์ที่โมนาร์ชในตอนนี้อยู่ใต้นัก ทำให้เขาจำต้องกลั้นใจเอ่ยออกไปแม้จะรู้ว่าอีกฝ่ายไม่มีทางที่จะยอมให้ความร่วมมือด้วยอย่างแน่นอน

"คืออย่างนี้ะครับคุณชาย..."

"..."

"ทางนั้นเขาเสนอมาว่า... ระหว่างรอให้องค์ชายมิวนิคได้พักผ่อนก็อยากจะให้คุณชาย...ไปทำหน้าที่แทนองค์ชายชั่วคราว"

"ลุงครับ!"

"คุณชายกับองค์ชายมิวนิคหน้าตาคล้ายๆ กันเพราะเหมือนคุณแม่ทั้งคู่...น่าจะพอแทนกันได้นะครับ --^"

สิ้นเสียงของทนายความประจำตระกูล ไมเนอร์ก็เลิกคิ้วขึ้นเหมือนไม่เห็นด้วยสักเท่าไรกับวิธีแก้ไขปัญหาละพาะหน้าที่ทางสำนักพระราชวังโมนาร์ชเสนอมา

"ผมไม่คิดว่าวิธีนั้นจะเป็นทางออกที่ดีนะครับลุง... ผมไม่อยากหลอกลวงใคร และไม่มีความจำเป็นอะไรที่ผมจะต้องทำแบบนั้น" ไมเนอร์ยังคงยืนยันหนักแน่น แวดตาแสดงออกอย่างชัดเจนว่าเขาจะไม่มีความเปลี่ยนแปลงใจยอมทำตามแผนที่ทางสำนักพระราชวังโมนาร์ชเสนอมาเป็นอันขาด

"คุณชายครับ... ถ้าคุณชายไม่ช่วยก็เท่ากับว่าราชสมบัติจะต้องตกไปอยู่ในมือของคนที่ไม่หวังดีกับบ้านเมืองของเรา ผมเองถึงจะไม่ได้กลับมาที่โมนาร์ชมากกว่าสี่สิบห้าปีแล้ว แต่ก็รู้สึกทรมานไม่ได้ถ้าราชสมบัติจะต้องตกไปอยู่ในมือคนที่กระหายอำนาจอยู่ตลอดเวลาอย่างพระสนมชีริน"

"ผมตั้งใจเอาไว้แล้วว่าจะไม่เข้าไปยุ่งกับเรื่องของโมนาร์ชไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้นนะครับลุง เพราะถ้าจะไปตามจริง ผมเองก็ไม่ได้มีส่วน

เกี่ยวข้องกับอะไรกับโมนาร์ชมากนัก"

"..."

"จริงอยู่ว่าแม่ของผมเป็นเชื้อพระวงศ์ของโมนาร์ช แต่นั่นก็กลายเป็นอดีตไปแล้ว แม่แต่งงานใหม่และประกาศชัดเจนว่าจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับราชวงศ์ เพราะฉะนั้นทางนั้นก็ไม่ควรเอาเรื่องภายในของเขามาโยงกับพวกเรา ให้ต้องวุ่นวายกันแบบนี้อีก"

"จะไม่เกี่ยวได้ยังไงกันครับ คุณแม่ของคุณชายก็คือเจ้าหญิงมีญา พระชนินุสสาขององค์ราชินีนะครับ"

"แม่ถอยศตัวเองทิ้งไปตั้งแต่วันที่แม่ตัดสินใจหนีมาเมืองไทยแล้ว ไม่ใช่หรือครับ"

"แต่ว่า..."

"อันที่จริงเรื่องที่จะตามตัวมิวนิกกลับไปสืบทอดราชบัลลังก์เป็นเรื่องที่ไม่สมควรจะเกิดขึ้นเลย เพราะการที่แม่ตัดสินใจหนีมาอยู่เมืองไทย มันก็ซัดอยู่แล้วว่าแม่ไม่ได้ต้องการจะให้มิวนิกไปแย่งชิงอำนาจกับใคร"

"แต่..."

"ผมเชื่อว่ามีวนิกเองก็คงจะไม่ได้ต้องการอำนาจพวกนั้น การปกครองบ้านเมืองไม่ใช่เรื่องเล็กๆ นะครับลุง แล้วมิวนิกเองก็ไม่เคยคิดถึงเรื่องนี้มาก่อนเลยด้วย แต่เป็นทางโมนาร์ชเองต่างหากที่พยายามจะยึดเอียดภระพวกนี้มาให้มิวนิก"

"..."

"และการที่มิวนิกต้องอยู่ไม่เป็นที่ ต้องคอยหลบหนีการตามล่าจากคนของพระสนมซีรินมากกว่าสิบปีไม่ต่างจากนักโทษหนีคดี มันก็ซัดอยู่แล้ว นะครับว่าราชวงศ์โมนาร์ชสร้างความเดือดร้อนให้มิวนิกมากแค่ไหน"

"..."

"ที่ผ่านมา... มิวนิกไม่เคยแสดงตัวว่าเขาเป็นองค์รัชทายาท และผมคิดว่าถ้าเราปฏิเสธไปอย่างจริงจัง ทางโมนาร์ชก็น่าจะหาคนอื่นที่เหมาะสมพอจะขึ้นสืบทอดราชบัลลังก์ได้อยู่แล้ว เพียงแต่เขาไม่อยากจะเหนื่อยไปหาคนอื่นมาทำหน้าที่นี้มากกว่า"

"แต่ตอนนี้องค์รัชทายาทลำดับรองลงไปจากองค์ชายมินิกก็ยังมีอายุ
น้อยกันทุกพระองค์ เรื่องการอภิเษกจึงเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้เลยสำหรับ
องค์รัชทายาทพระองค์อื่น เพราะฉะนั้นก็เหลือเพียงแค่องค์ชายมินิก
เท่านั้นที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่สุด"

"แต่มินิกก็ยังไม่ได้แต่งงานเหมือนกันนะครับ"

"ทางนั้นเขาจัดเตรียมไว้ให้เรียบร้อยแล้วครับ ได้ยินมาว่าเป็นเจ้าหญิง
จากประเทศไหนสักประเทศ ผมเองก็ไม่แน่ใจสักเท่าไร"

"แล้วทางนั้นได้ถามมินิกก่อนสักคำหรือยังล่ะครับว่าเขาเต็มใจ
จะกลับไปเข้าพิธีอภิเษกสมรสเพื่อขึ้นครองราชย์หรือเปล่า ให้แต่งกับ
เจ้าสาวที่ตัวเองยังไม่เคยเห็นหน้า ผมว่ามันออกจะเกินไปหน่อยนะครับ"

"คุณชายครับ ผมคงต้องขออนุญาตเรียนคุณชายตามตรง..."

"..."

"ผมคิดว่าบางทีเรื่องนี้คุณชายอาจจะยังไม่เข้าใจ เพราะคุณชายเอง
ไม่ได้รู้สึกผูกพันกับองค์กษัตริย์แห่งโมนาร์ชและราชบัลลังก์ของพระองค์
ด้วยถือว่าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทางสายเลือด"

"..."

"แต่สำหรับองค์ชายมินิกซึ่งเป็นโอรสขององค์กษัตริย์ นี่คือการจะ
หน้าที่ที่องค์ชายจำเป็นจะต้องรับช่วงต่อจากพระบิดา ไม่ว่าจะองค์ชายจะ
เต็มใจหรือไม่เต็มใจ แต่นี่คือหน้าที่ที่องค์ชายจะต้องรับผิดชอบนะครับ"

"เพราะฉะนั้นในฐานะที่ผมเป็นน้องชายขององค์รัชทายาทก็เลย
จำเป็นต้องร่วมรับผิดชอบอย่างนั้นไข่ม้อยครับ"

"โอ้ คุณชายครับ ผมก็ไม่ได้หมายความว่าแบบนั้น เพียงแต่..."

"ในเมื่อลุงเองก็ยืนยันว่านี่คือหน้าที่ที่มินิกจะต้องรับผิดชอบ แต่
ตอนนี้สภาพร่างกายของเขาไม่เอื้ออำนวย ลุงก็เลยจะบอกให้ผมช่วยทำตาม
แผนการที่ทางสำนักพระราชวังเสนอมานั้นไข่ม้อยครับ"

"แค่สามเดือนเท่านั้นครับคุณชาย รอให้องค์ชายมินิกฟื้นตัวพร้อม
ที่จะทำหน้าที่องค์รัชทายาท แล้วหลังจากนั้นคุณชายก็จะได้กลับมาใช้ชีวิต
เหมือนคนปกติที่เมืองไทยตามเดิม"

ปุยฝ้าย

"ผมขอคิดดูก่อนก็แล้วกันนะครับ..."

"แต่เรารอเวลาไม่ได้แล้วนะครับ ถ้าภายในหนึ่งเดือนนี่องค์ชายมินิกไม่สามารถเดินทางกลับไปทีโมนาร์ชเพื่อรับช่วงต่อราชบัลลังก์ เชื่อได้ว่าพระสนมซีรินจะต้องคิดทำการร้ายอะไรบางอย่างเพื่อหาทางยึดอำนาจขึ้นเป็นใหญ่ร่วมกับพวกรัฐมนตรีที่คิดจะก่อกบฏเป็นทุนเดิมอยู่แล้วอย่างแน่นอน"

"นั่นคือวิธีที่ดีที่สุดที่ทางสำนักพระราชวังโมนาร์ชคิดได้หรือครับ --!"

"เราไม่มีทางเลือกอื่นแล้วนะครับคุณชาย สถานการณ์ในตอนนี้เป็นบีบให้เราจำเป็นต้องทำแบบนี้"

"แล้วถ้ามีคนจับได้ว่าผมไม่ใช่มินิกตัวจริง ทางนั้นเขาไม่คิดบ้างหรือครับว่าจะเกิดผลกระทบอะไรตามมาบ้าง"

"โอ้! แค่สามเดือนเท่านั้นเองนะครับคุณชาย จะมีใครจับสังเกตได้ล่ะครับ อีกอย่างคุณชายกับองค์ชายมินิกก็เป็นพี่น้องที่หน้าตาคล้ายกันจนแทบแยกไม่ออก และทางนั้นก็ยังไม่เคยมีใครเคยเห็นองค์ชายมินิกตัวจริงเลยสักคน ยกเว้นคนของพระสนมซีรินที่พยายามจะหาทางลอบปลงพระชนม์องค์ชายมินิก แต่ก็เห็นจากรูปถ่ายเท่านั้น"

ความอดทนของเขาเดินทางมาถึงจุดสิ้นสุดเมื่อรู้ว่าทางนั้นยื่นกรานจะให้เขากลับไปสวมรอยเป็นมินิกให้จงได้ รวมถึงต้องไปเข้าพิธีอภิเษกสมรสแทนมินิกอีกด้วย!

"ให้ผมไปสวมรอยเป็นมินิกยังไม่เท่าไรหรือกนะครับ แต่ไอ้ที่จะให้ผมไปเข้าพิธีอภิเษกสมรสกับเจ้าหญิงพระองค์นั้นแทนมินิกด้วย ผมว่ามันออกจะมากเกินไปหน่อย!"

1

ไชปริศนา... มิวนิก ไมเนอร์

"เราเลี้ยงเรื่องการอภิเษกสมรสไม่ได้เลยนะครับคุณชาย เพราะตามกฎหมายนתיยบาลของไมเนอร์พระบรูไว้ชัดเจนว่าหากองค์รัชทายาทยังไม่มีคู่ครองก็จะไม่สามารถสืบทอดราชบัลลังก์ได้"

"..."

"และที่คุณชายบอกว่าเราจงใจที่จะไปหลอกทุกคนมันก็ไม่ถูกต้องทั้งหมดนะครับ เพราะอย่างน้อยๆ ก็มีองค์ราชินีและคนในสำนักพระราชวังที่รู้ว่าจริงๆ แล้วคุณชายเป็นใคร เพราะพวกเขาเป็นคนคิดแผนการนี้ขึ้นมา ยิ่งไงทางไมเนอร์ก็ต้องหาทางช่วยคุณชายปิดบังเรื่องนี้เอาไว้ที่อยู่แล้ว"

"แล้วทางไมเนอร์เขาไม่คิดบ้างหรือครับว่าเจ้าหญิงพระองค์นั้นจะรู้สึกยังไงถ้ารู้ว่าทางเราสลับเปลี่ยนตัวเจ้าสาวโดยไม่บอกเธอเลย ความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศจะเป็นยังไงต่อไปถ้าความมั่นคงขึ้นมา ไม่มีใครเคยคิดถึงเรื่องนี้เลยใช่ไหมครับ"

"โอ้~ คุณชาย เรื่องนั้นอย่าเพิ่งไปคิดถึงเลยนะครับ ที่ต้องคิดตอนนี้คือจะทำยังไงให้ทุกอย่างเรียบร้อย..."

"ผมไม่คิดว่าทำแบบนั้นแล้วเรื่องมันจะเรียบร้อยหรอกนะครับลุง"

"ช่วยกันหน่อยเถอะนะครับ คิดซะว่าทำเพื่อคุณแม่ของคุณชายที่เสียไปก็ยังดี"

"นี่มันไม่ใช่เรื่องเล่นๆ เลยนะครับลุง และถ้าทางฝ่ายเจ้าสาวจับได้ขึ้นมา ผมว่าเรื่องนี้จะยิ่งยุ่งไปมากกว่าเดิมแน่ๆ ผมเชื่อว่ากษัตริย์ของประเทศนั้นจะต้องไม่พอใจที่เราทำแบบนั้นกับลูกสาวของเขา"

"แต่ตอนนี้เราไม่มีทางเลือกอื่นแล้วนะครับคุณชาย และนี่ก็เป็นวิธีที่ดีที่สุดแล้วที่เราพอจะทำได้ เพราะถึงยังไงองค์ชายมิวนิกก็ไม่มีทางกลับไปเข้าพิธีอภิเษกสมรสกับเจ้าหญิงพระองค์นั้นเพื่อขึ้นสืบทอดราชบัลลังก์ได้ทันเวลาอย่างแน่นอน"

"ว่าแต่เจ้าหญิงพระองค์นั้นมาจากประเทศอะไร นิสัยใจคอเป็นยังไง ทางโมนาร์ชเขาได้แจ้งรายละเอียดอะไรมาบ้างหรือเปล่าครับ"

"ไม่ได้แจ้งมาครับ แต่ได้ยินมาว่าเจ้าหญิงทรงพระสิริโฉมงดงามเป็นอย่างมาก"

คำตอบของนาซาเซอร์ทำให้คุณชายคนเล็กยิ่งขุ่นมัวหนักกว่าเดิม

เขาไม่ได้ต้องการรู้ถึงความงดงามของเจ้าหญิง แต่ที่เขาต้องการจะรู้คือนิสัยใจคอของพระองค์ต่างหาก! เพราะอย่างน้อยๆ จะได้นำมาใช้ในการประเมินความเสี่ยงเบื้องต้นว่า... ถ้าหากเธอเกิดรู้ความจริงขึ้นมาว่าคนที่เข้าพิธีอภิเษกสมรสกับเธอไม่ใช่เจ้าชายมิวนิก แต่เป็นน้องชายของเจ้าชายมิวนิกที่เป็นเพียงแค่สามัญชนธรรมดาแล้ว เธอจะยอมรับฟังเหตุผลจากเขาและทางสำนักพระราชวังโมนาร์ชหรือไม่

อีกอย่างถ้าเขาตอบตกลงทำตามแผนของทางโมนาร์ช แน่نونว่านับจากนี้ไปอีกสามเดือนเขาจะต้องใช้ชีวิตพร้อมกับเจ้าหญิงพระองค์นั้นในฐานะพระสวามี (ปลอมๆ) ของเธออย่างหมดทางเสียด

ซ้ำร้ายไปกว่านั้น... เขายังต้องทำหน้าที่พระสวามีเพียงแต่ในนาม โดยไม่ให้เธอจับได้สักต่างหากว่าผู้ชายที่เธอเข้าพิธีอภิเษกสมรสด้วยแท้จริงแล้วเป็นเพียงน้องชายของพระสวามีตัวจริงที่สวมรอยมาทำหน้าที่แทนชั่วคราวเท่านั้น

จะว่าไปแล้ว... นี่มันเป็นปัญหาระดับประเทศโดยแท้จริงเลยทีเดียว!!!

"ผมไม่ได้สนใจเรื่องนั้นหรอกนะครับลุง แต่ผมแค่อยากรู้ว่าเธอมีนิสัยใจคอยังไง เมื่อว่าเธอเกิดสงสัยผมขึ้นมา ผมจะได้รู้ว่าควรจะหาทางรับมือกับเธอยังไงได้บ้าง"

"ถ้าเป็นเรื่องนี้ เห็นที่คุณชายคงจะต้องไปสอบถามจากทางนั้นดูเองแล้วละครับ เพราะตามประเพณีดั้งเดิมของโมนาร์ช เรื่องคู่ครองขององค์รัชทายาทเป็นเรื่องที่ทางผู้ใหญ่ของทั้งฝ่ายสามารถตกลงกันได้เองตามแต่เหมาะสม ส่วนเรื่องนิสัยใจคอยิ่งไม่ต้องกังวลเพราะคงไม่มีพ่อแม่หรือญาติผู้ใหญ่คนไหนจะเลือกคู่ครองที่ไม่ดีมาให้ลูกหลานตัวเองหรอกนะครับคุณชาย"

"อ้อ นี่หมายความว่าถ้าทางนั้นบอกว่าผู้หญิงที่ผมจะแต่งงานด้วย เป็นคนดีผมก็ต้องบอกว่าดีด้วยอย่างนั้นใช่ไหมครับ"

"ถูกต้องแล้วครับคุณชาย เพราะตามธรรมเนียมปฏิบัติของโมนาร์ช องครีชทายาทไม่มีสิทธิ์ที่จะออกความเห็นใดๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ครับ"

"แต่สำหรับผม ผมจะไม่มีวันเชื่อจนกว่าผมจะได้มีโอกาสศึกษานิสัย ใจคอของผู้หญิงคนนั้นด้วยตัวผมเองเสียก่อน คนอื่นจะมารู้ดีกว่าคนสอง คนที่จะใช้ชีวิตร่วมกันได้อย่างไรครับลุง" น้ำเสียงนั้นฟังดูไม่สบอารมณ์สัก เท่าไรนัก เรื่องคู่ชีวิตเป็นของคนสองคน แต่ทำไมอำนาจการตัดสินใจถึง ได้ไปอยู่ที่คนอื่นไปเสียได้!

"คุณชายไม่ต้องกังวลไปนะครับ เพราะโดยปกติแล้วสายตาของผู้ใหญ่มักจะเฉียบแหลมกว่าคนหนุ่มสาวอยู่แล้ว ไม่มีทางที่ผู้ใหญ่ของทาง โมนาร์ชจะเลือกคู่ครองที่ไม่ดีมาเป็นคู่บุญขององครีชทายาทหรอกครับ"

"ได้ยินแบบนี้แล้ว คนฟังก็ถึงกับตีหน้าเมื่อย...

แน่นอนว่าเขาไม่เห็นด้วยเลยสักนิดกับวิธีการจับคู่อันแสนจะหลังเขา แบบนี้

"นี่มันสมัยไหนกันแล้วครับลุง ลุง จะจับมิวนิกคลุมถุงชนกับเจ้าหญิง ที่ไหนก็ไม่รู้ ผมว่ามันไม่เกินไปหน่อยหรือครับ"

ให้ตายเถอะ! เขาเชื่อเหลือเกินว่าถ้ามิวนิกรู้เรื่องนี้ก็จะต้องไม่พอใจ เหมือนกับที่เขากำลังเป็นอย่างแน่นอน คลุมถุงชน นี่มันเรื่องโบราณคร่ำครึ ชัดๆ

"มันคือภาระหน้าที่ขององครีชทายาทนะครับคุณชาย และโดยฐานะ ขององครีชทายาทแล้ว... สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการปกครองบ้านเมืองและดูแล ทุกข์สุขของประชาชน"

"..."

"ส่วนเรื่องของความรู้สึกส่วนตัวถือเป็นเรื่องที่ต้องยอมเสียสละ นะครับ จะชอบหรือไม่ชอบยังไงก็ต้องแต่งเพื่อความเหมาะสมและให้ เป็นไปตามเงื่อนไขในการขึ้นครองราชย์"

คำพูดของนาซเซอร์ทำให้เขาได้ฉุกใจคิด

นุ้ยฝ้าย

ใช่... เขาเองก็เคยพูดแบบนี้กับใครบางคนมาก่อนเช่นกัน คนคนนั้น
คนที่ยังคงตราตรึงอยู่ในความทรงจำของเขาแม้ว่าเวลาจะล่วงเลยไปกว่า
สามปีแล้วก็ตาม

(ติดตามอ่านได้ในฉบับเต็ม)

